

Hư Cấu?

CÂU HỎI:

Làm sao tác giả phúc âm có thể ghi lại được những cuộc đối thoại riêng tư như giữa Sứ thần Gabriel và Mẹ Maria, giữa Chúa và ma quỷ trong hoang địa, bài Magnificat của Đức Mẹ, Lời cầu nguyện thống thiết của Chúa trong vườn Giết-si-ma-ni trong khi các tông đồ ở xa Chúa và đang ngủ v.v...? Hoàn toàn do trí tưởng tượng của tác giả đã hư cấu ra những tình tiết này.

TRẢ LỜI:

Người đặt câu hỏi này muốn biết làm sao tác giả Phúc Âm có thể ghi lại được những cuộc đối thoại riêng tư như giữa Sứ thần Gabriel và Mẹ Maria, bài Magnificat của Đức Mẹ, giữa Chúa và ma quỷ trong hoang địa, lời cầu nguyện thống thiết của Chúa trong vườn Giết-si-ma-ni trong khi các tông đồ ở xa Chúa và đang ngủ v.v..., và đã tự đưa ra câu trả lời là: Hoàn toàn do trí tưởng tượng của tác giả đã hư cấu ra những tình tiết này.

Phần trình bày dưới đây **không phải là câu trả lời, nhưng là những phân tích đơn giản ba vấn đề được nêu ra trong câu hỏi trên: (1) Làm sao ? (2) Tác giả, và (3) Hư cấu**, để giúp mọi người trong việc đọc Phúc Âm.

1. Làm sao có thể ghi lại được những cuộc đối thoại riêng tư, v.v... ?

CÂU TRẢ LỜI: Nghe chính Chúa và Đức Mẹ kể lại, hoặc đọc được từ một nguồn nào đó.

a.. Câu trả lời này không chỉ đúng với Phúc Âm, mà còn đúng với rất nhiều các tác phẩm khác.

Một ví dụ tiêu biểu là Josephus (37 AD – 100) sinh ra sau khi Hêrôđê Cả (72 BC – 4 BC) đã chết khoảng gần nửa thế kỷ, thế mà những truyện rất chi tiết ông viết về Hêrôđê Cả mấy chục năm sau đó, tổng cộng lại cách thời Hêrôđê sống khoảng một thế kỷ, lại được rất nhiều người coi như ‘thánh kinh’. Nếu coi những truyện của Josephus là hư cấu thì không có thông tin về Hêrôđê, cũng như nhiều nhân vật lịch sử khác, như chúng ta có ngày hôm nay.

b.. Đức Mẹ và Chúa Giêsu đã gặp gỡ, dạy dỗ các môn đệ trong khoảng 3 năm Chúa đi rao giảng Phúc Âm, đặc biệt là sau khi Chúa Phục Sinh, riêng Đức Mẹ thì thêm một số năm nữa cho đến khi an nghỉ.

CHÚA GIÊSU:

Cv 1,1: “ ... Chúa Giêsu đã làm và giảng dạy cho đến khi ngài về trời ...”

Chúa Giêsu có rất nhiều thời gian để dạy dỗ các môn đệ về rất nhiều điều, kể cả những cuộc đối thoại giữa Chúa và ma quỷ, những lời cầu nguyện của Chúa trong vườn Cây Dầu, v.v...

ĐỨC MẸ:

Ga 19, 26-27: “ ... này là con bà ... này là Mẹ con ... Và từ giờ đó người môn đệ đưa Đức Mẹ về nhà mình.”

Cv 1, 13-14: ‘Khi trở về thành họ lên tầng trên nơi họ cư ngụ, Phêrô và Gioan, Andrê ... và Mẹ Chúa Giêsu ...’

Ngày 1 tháng 1 năm 2007, Đức Giáo Hoàng Bênêđictô XVI đã nói rằng Đức Maria là **người phụ nữ của Phúc Âm ... Mẹ mang trong mình chính nguồn của Phúc Âm ...** (Nguyên văn: Maria è la donna del Vangelo: umile e forte, semplice e saggia, portatrice di gioia e di speranza. Ella porta in sé la sorgente stessa della Buona Novella: Gesù Cristo, Figlio di Dio fatto uomo.)

2. Tác giả Phúc Âm:

CÂU TRẢ LỜI: **Thiên Chúa Ba Ngôi chính là tác giả Phúc Âm. Con người được giao nhiệm vụ ghi lại.** (x. GLCG 105)

a.. Chúa Giêsu là Ngôi Hai Thiên Chúa đã xuống thế làm người để rao giảng Phúc Âm cho nhân loại **bằng ngôn ngữ mà nhân loại có thể nghe và hiểu được. Ngài dành khoảng ba năm nói điều Thiên Chúa Cha muốn Ngài nói.**

Ga 12, 49-50: ‘Quả thật, Tôi không tự mình nói ra, nhưng Cha, là Đấng đã sai Tôi, chính Ngài đã truyền lệnh phải nói gì và bảo gì. Và Tôi biết rằng lệnh truyền của Ngài là sự sống đời đời. Những điều Tôi nói thì Tôi nói như Cha đã nói với Tôi.’

Sau khi sống lại, Chúa Giêsu dùng thời gian 40 ngày trước khi Thăng Thiên để dạy dỗ các môn đệ. Ngài đi kiếm họ ở khắp nơi để nói lời Thiên Chúa cho họ.

CV 1, 2-3: ‘... bằng cách hiện ra và nói với các ông về Nước Thiên Chúa trong suốt 40 ngày.’

b.. Trước khi chịu khổ nạn, Chúa Giêsu hứa ban Chúa Thánh Thần để dạy dỗ và hướng dẫn các môn đệ.

Ga 14, 26: “... Đức Chúa Thánh Thần, Đấng mà Cha Ta sẽ sai nhân danh Ta, sẽ dạy các con mọi điều, và sẽ nhắc các con nhớ lại tất cả mọi sự mà Ta đã nói với các con.”

c.. Các Tông Đồ và cộng đoàn tín hữu tiên khởi lắng nghe, suy gẫm, và dùng các lời Chúa nói và Đức Mẹ dạy để cầu nguyện, dưới sự hướng dẫn của Chúa Thánh Thần. **Khi thế hệ đầu tiên sắp sửa qua đi, họ ghi chép lại những điều họ đã chứng kiến, nghe, suy niệm, và cầu nguyện để loan truyền cho nhân loại. Họ là những ‘thánh ký’.**

Họ không viết lịch sử hay truyện về Chúa Giêsu như Josephus viết về Hêrôđê, mà họ viết chính **những gì mắt thấy, tai nghe và Chúa Thánh Thần linh hứng cho họ.**

Qua bao thế hệ và ở khắp mọi nơi, các tín hữu suy niệm, cầu nguyện hằng ngày bằng chính Lời hằng sống truyền ban cho họ, không phải Lời đó là văn hay chữ tốt hoặc hấp dẫn mê hoặc lòng người, mà vì **Lời đó mang lại sự sống đời đời.**

Ga 20, 31: ‘Còn những điều này được ghi chép lại để anh em tin rằng Chúa Giêsu chính là Đấng Kitô Con Thiên Chúa, và nhờ Đức Tin đó, anh em được sống nhờ danh Ngài.’

3. Hư cấu:

CÂU TRẢ LỜI: Có thể nói tất cả những dụ ngôn mà Chúa Giêsu dùng để giảng dạy là do **chính Ngài ‘hư cấu’**. **Như thế, hư cấu cũng là một phương tiện hữu ích nếu dùng đúng cách.**

Không ai đọc truyện ngụ ngôn của Jean de La Fontaine (1621 – 1695) mà lại hỏi những truyện này có thật không, và cũng không ai nói rằng những ngụ ngôn mà ông viết là hư cấu. Điều làm cho truyện của ông hay chính là những ý nghĩa của chúng.

Do đó, không ai đọc Phúc Âm để khám phá lịch sử hay địa lý, mà để **tìm kiếm chân lý cho cuộc sống, để tìm gặp Ngôi Lời ban sự sống**, để cầu nguyện và nuôi dưỡng Đức Tin. Chính những điều này làm cho Phúc Âm trở thành vĩnh cửu dù được viết xuống bằng ngôn ngữ và những kỹ năng hạn hẹp của con người.

Khi đọc hoặc nghe Phúc Âm, chúng ta có thể vấp phải những rào cản về ngôn ngữ, văn hóa, định kiến, v.v... Tuy nhiên, nếu chúng ta **thành tâm tìm kiếm Chúa thì Chúa sẽ cho chúng ta gặp Ngài.**

Xin dành phần giải thích sứ điệp Truyền Tin, Kinh Magnificat, Cơn Cám Dỗ của Chúa, Lời Nguyện của Chúa trong vườn Cây Dầu, v.v... cho các mục tử.

Có thể xem thêm:

<https://en.wikipedia.org/wiki/Annunciation>

<https://en.wikipedia.org/wiki/Magnificat>

https://en.wikipedia.org/wiki/Temptation_of_Christ

https://en.wikipedia.org/wiki/Agony_in_the_Garden

Kết Luận: Xin mượn lời của Đức Giáo Hoàng Francis đăng trên website của Vatican: (www.vaticannews.va/en/pope/news/2022-04/volti-dei-vangeli-program-easter-pope-francis-dicastery-rai.html)

Tình yêu là sự tiếp xúc liên tục. Đó là sự trò chuyện và lắng nghe liên tục. Đó là lý do tại sao tôi nhấn mạnh rằng chúng ta phải có sự tiếp xúc trực tiếp với các sách Tin Mừng... Nếu bạn không có sự tiếp xúc với Chúa Kitô hằng sống, Đáng được nói đến trong Tin Mừng, Đức Giáo Hoàng Phanxicô nói, thì **bạn sẽ chỉ tiếp xúc với những ý tưởng, giáo lý và ý thức hệ về Tin Mừng – những điều có thể có hoặc không đến từ Chúa Giêsu.**

“Ơn cứu độ không được thực hiện qua các giáo lý, mà bởi một Con Người.” Ngay cả khi bạn biết tất cả các tín điều, nhưng không có sự tiếp xúc với Tin Mừng, thì bạn chỉ là **người Công giáo trong trí óc mà không phải trong con tim.** Là một người Công giáo, là một Kitô hữu, **Đức Giáo Hoàng Phanxicô nhấn mạnh, đòi hỏi phải có sự tiếp xúc với Chúa Giêsu.**

Và bài của Nữ tu Maria Trần Thị Diệu Huyền, Dòng Mến Thánh Giá Vinh, đăng trên website của HĐGM-VN (<https://hdgmvietnam.com/chi-tiet/khong-biet-kinh-thanh-la-khong-biet-duc-kito-46559>)

“Đức tin Kitô Giáo không phải từ một ‘tôn giáo của một Cuốn Sách’ nhưng là tôn giáo của Lời Thiên Chúa, lời ấy không phải là lời được viết ra và câm lặng nhưng là **Lời nhập thể và sống động.** Lời Chúa tồn tại dưới dạng văn tự chỉ với một mục đích duy nhất là để hướng con người đến Lời Hằng Sống là Chúa Kitô mà thôi.”

Lm John Minh